

Dosarul nr. 2rac – 118/19

prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (jud.: E. Bancov)
instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud.: T. Berdilă, I. Dănăilă, R. Petrov)

ÎNCHEIERE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură împotriva Gospodăriei Țărănești „Agno – Cășuneanu, intervenient accesoriu Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului al Republicii Moldova, cu privire la rambursarea sprijinului financiar,

împotriva deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a respins apelul formulat de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 12 septembrie 2018,

c o n s t a t ă :

La 14 iunie 2017, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a depus cerere de chemare în judecată împotriva Gospodăriei Țărănești „Agno – Cășuneanu, cu privire la rambursarea sprijinului financiar.

Circumstanțele de fapt, prezentate de instituția reclamantă, pot fi rezumate după cum urmează.

În cadrul implementării componente E „Compensații pentru susținerea vânzărilor”, conform acordului încheiat între Guvernul Republicii Moldova și Banca Mondială privind finanțarea adițională a Proiectului „Agricultura Competitivă în Moldova” (MAC-P), au fost alocate Republicii Moldova 12 milioane dolari SUA, pentru susținerea financiară a producătorilor de fructe și struguri, care au fost afectați de restricțiile impuse de Federația Rusă la export.

Prin ordinul nr. 120 din 17 iunie 2015, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare a aprobat Regulamentul privind modul de acordare a sprijinului financiar producătorilor de fructe și struguri pentru recolta anului 2014.

La 26 august 2015, conform prevederilor Regulamentului prenotat, G.Ț. „Agno-Cășuneanu” a depus la Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură (A.I.P.A.)

cerere de solicitare a sprijinului financiar în sumă totală de 110 279,40 de lei, dosar nr. SP15_AE_S/1509TL350, și a indicat că suprafața totală de vie pe rod deținută de gospodărie este de 6 ha, de pe care au fost recoltate 71 610 kg de struguri. Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a plătit către G.Ț. „Agno-Cășuneanu” suma solicitată în mărime de 63 786,80 de lei.

Ulterior, Compania de Audit Deloitte&Touche („Deloitte”) a fost angajată de către Unitatea Consolidată pentru Implementarea și Monitorizarea Proiectelor în Agricultură (UCIMPA) pentru realizarea verificării operaționale asupra proceselor definite și implementate de către Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (MAIA) prin Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură pentru gestionarea fondurilor aferente Componentelor B2 (Sprijin investițional pentru tehnologiile post-recoltă), C2 (Sprijinul financiar și investițiile pentru Managementul durabil al terenurilor) și E (Compensații pentru susținerea vânzărilor) din cadrul proiectului Agricultura Competitivă în Moldova. Conform acestui contract, compania de audit „Deloitte” trebuia să realizeze o evaluare a proceselor implementate pentru a asigura eficiența și eficacitatea: - sprijinului investițional pentru tehnologiile post recolta - subproiecte care vizează parteneriatele create pentru modernizarea tehnologiilor post recoltă în sectorul horticola în acord cu prevederile manualului de acordare a grantului; - sprijinul financiar pentru managementul durabil al terenurilor - subproiectele aferente fermierilor pentru investiții în practici și tehnologii pentru conservarea solului în acord cu prevederile manualului de acordare a grantului; - acordării compensațiilor pentru susținerea vânzărilor fermierilor afectați.

G.Ț. „Agno-Cășuneanu” a fost supusă verificărilor de audit, fiind constatate încălcări ale Regulamentului privind modul de acordare a sprijinului financiar producătorilor de fructe și struguri, aprobat prin ordinul MAIA nr. 120 din 17 iunie 2015, și anume, unul dintre colectorii către care s-au efectuat livrări de struguri (Î.M. „Ciumai” S.A.) nu era inclus în lista de colectori autorizați, fapt ce contravine prevederilor pct. 8 al Regulamentului sus – citat.

În contextul dat, instituția reclamantă a pretins că G.Ț. „Agno-Cășuneanu” este obligată să restituie suma recepționată în mărime de 63 786,80 de lei. Astfel, pârâțul a fost înștiințat prealabil, prin cererea nr. 685/07 din 2 decembrie 2016 despre necesitatea restituirii sprijinului financiar acordat nejustificat. Solicitățile Agenției au fost respinse prin răspunsul nr. 46 din 18 ianuarie 2017.

Prin urmare, instituția reclamantă a notat că normele de drept care reglementează îmbogățirea fără justă cauză au drept scop restabilirea echilibrului patrimonial între părțile acestui raport, joacă un rol protector subsidiar. Așadar, art. 1389 alin. (1) din Codul civil pornește de la principiul echității și instituie regula potrivit căreia orice persoană care și-a majorat patrimoniul său prin reducerea corelativă a patrimoniului altei persoane fără a fi îndreptățită de un temei juridic este obligată să restituie ceea ce nu-i aparține.

Pentru aceste motive, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a solicitat încasarea din contul G.Ț. „Agno-Cășuneanu” a sprijinului financiar acordat în mărime de 63 786,8 de lei și compensarea cheltuielilor judiciare (f. d. 2).

La 17 aprilie 2018, prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, a fost introdus în proces în calitate de intervenient accesoriu Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului al Republicii Moldova (f. d. 91).

La 25 iunie 2018, prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, intervenientul accesoriu Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al Republicii Moldova a fost înlocuit cu succesorul lui în drepturi Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului al Republicii Moldova (f. d. 100 a).

Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului al Republicii Moldova, prin scrisoarea nr. 01/01-2998 din 19 iunie 2018, a precizat că sprijinul financiar a fost aprobat în favoarea G.Ț. „Agno-Cășuneanu”, deoarece în anexa nr. 2 din ordinul nr. 120 din 17 iunie 2015 este indicat că S.R.L. „WIP” face parte din lista unităților vinicole care au procesat struguri din recolta anului 2014 la poziția 82 pentru raionul Taraclia și la poziția 12 pentru raionul Taraclia. Întreprinderea vinicolă menționată gestionează 3 fabrici de vin, printre care Î.M. „Ciumbai” S.A. În plus, în ordinul nominalizat au fost incluse doar unitățile care au prezentat, în modul stabilit, declarațiile de producție pentru anul 2014 și au achiziționat struguri de la gospodăriile viticole (f. d. 103 – 104).

În cadrul judecării cauzei, pârâtul G.Ț. „Agno-Cășuneanu” a solicitat respingerea acțiunii, întrucât Î.M. „Ciumbai” S.A. este inclus în lista acreditațiilor pentru prelucrarea strugurilor (f. d. 149).

Prin hotărârea din 12 septembrie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, acțiunea formulată de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată (f. d. 151, 155 – 157).

Împotriva acestui act judecătoresc, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a declarat cerere de apel care a fost primită în procedură la 12 noiembrie 2018 (f. d. 189). În apărare, G.Ț. „Agno-Cășuneanu” a formulat o referință, solicitând respingerea cererii dedusă judecării (f. d. 195 - 196).

Curtea de Apel Cahul, prin decizia din 11 decembrie 2018, a respins apelul formulat de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură și a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 12 septembrie 2018 (f. d. 201 – 210).

Referitor la procesul de luare a acestei soluții, instanța de apel a constatat situația de fapt prezentată de instituția reclamantă în cererea de chemare în judecată și stabilită de prima instanță.

În drept, instanța de apel a considerat relevante art. 514 și 1398 alin. (1) din Codul civil.

Reieșind din raționamentele evocate, Colegiul de control judiciar a stabilit că reprezentantul apelantului nu a dovedit culpa G.Ț. „Agno-Cășuneanu” și prejudiciul cauzat, or cadrul legal de acordare a subvențiilor impune ca reprezentanții A.I.P.A. să gestioneze cererile de acordare a subvențiilor și să asigure corectitudinea informațiilor declarate. Prin urmare, instanța de apel a respins aplicarea art. 1389 alin. (1) din Codul civil cerută de apelant, de vreme ce dosarul solicitantului G.Ț. „Agno-Cășuneanu” este calificat de către Ministerul Agriculturii Dezvoltării Regionale ca eligibil și decizia Comisiei A.I.P.A. pentru acordarea sprijinului financiar este considerată ca fiind una legală. În astfel de circumstanțe, intimatul a beneficiat legal de sprijinul financiar, în baza dosarului examinat de comisiile autorizate, iar actele anexate la dosar fiind

veridice, autentice și aprobate de autorități competente. Pe această cale, Curtea de Apel Cahul a statuat că G.Ț. „Agno-Cășuneanu” nu a realizat nici o economie din contul altei persoane, adică nici din contul Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură, nici din contul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare și nici din contul unei altei persoane. De fapt, sprijinul financiar a avut drept scop compensarea cheltuielilor pentru producerea strugurilor în anul 2014 și a fost utilizat pentru îngrijirea plantației de viță de vie în anii următori 2014-2018.

La 25 ianuarie 2019, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a declarat recurs împotriva deciziei din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 12 septembrie 2018 a primei instanței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, instituția recurentă a afirmat că instanțele judecătorești nu au examinat corect și multiaspectual fondul cauzei, iar prin adoptarea hotărârii judecătorești a fost încălcat dreptul la un proces echitabil. În opinia ei, instanța de apel s-a limitat numai la expunerea conținutului unor articole din Codul civil și Codul de procedură civilă fără a fi corelate la situația de fapt din speță.

La 12 februarie 2019, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs către G.Ț. „Agno-Cășuneanu”, informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f. d. 223).

La 4 martie 2019, intimatul a depus o referință în întâmpinarea recursului, solicitând declararea inadmisibilă a acestuia. Referința nu a conținut date noi sau informații diferite de constatările instanței de apel, fiind preluate integral din decizia contestată din 11 decembrie 2018. Așadar, nu se aduce atingere principiului contradictorialității și egalității în arme. Circumstanța dată a fost factorul principal pentru a nu expedia întâmpinarea recurentului și a asigura examinarea rapidă a cauzei (f. d. 225 – 226).

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, condițiile de admisibilitate a unei căi de atac pot fi aplicate dacă nu reduc substanța dreptului de acces la un tribunal, și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea Sultan vs Republica Moldova, 5 iunie 2018, parag. 24; Graciova vs Republica Moldova, 24 ianuarie 2019, parag. 23 – 24). Limitările într-o cale extraordinară de atac pot fi mai stricte decât cerințele instituite pentru o cale de

atac ordinară (a se vedea, inter alia, Marc Brauer vs Germania, 1 septembrie 2016, parag. 34; Miessen vs Belgia, 16 octombrie 2016, parag. 64; Samardžić vs Croația, 20 iulie 2017, parag. 28; Zubac vs Croația (Marea Cameră), 5 aprilie 2018, parag. 82).

Prin urmare, judecătorul raportor a făcut un raport verbal în fața completului de judecată instituit în corespundere cu articolul 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Așadar, în conformitate cu articolul 433 lit. a¹), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Obiectul prezentei cererii se referă la decizia din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Procura nr. 4 din 3 august 2018 și ordinul de angajare nr. 06 „p” din 10 august 2017 dovedesc faptul că Calineac Oleg a fost împuternicit în mod legal să atace hotărârea judecătorească și să reprezinte interesele Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, care este subiectul abilitat cu dreptul de a declara prezentul recurs (f. d. 221 - 222) în acord cu dispozițiile articolului 430 din Codul de procedură civilă. În același timp, materialele cauzei confirmă că cererea nu a fost examinată anterior.

În conformitate cu articolul 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul respectiv este de decădere și nu poate fi restabilit. Această limită temporală este esențială pentru a asigura buna administrare a justiției și, în special, principiul securității juridice (a se vedea Marc Brauer, ibidem, parag. 35; Tence vs Slovenia, 31 mai 2016, parag. 31).

La 18 ianuarie 2019, Curtea de Apel Cahul a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 11 decembrie 2018 (f. d. 211).

Completul de judecată reține că recursul a fost înregistrat la grefa Curții Supreme de Justiție la 25 ianuarie 2019. Drept consecință, instanța de recurs constată că cererea dedusă judecății a fost declarată în termenul prevăzut mai sus.

În continuare, completul de judecată a audiat raportul verbal al judecătorului raportor, cu privire la esența și temeiurile recursului, inclusiv dacă argumentele recurentului referitoare la ilegalitatea deciziei atacate întrunesc criteriile formale din articolul 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Articolul 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă dictează regula principală potrivit căreia părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În cazul de față, problemele abordate de recurent trebuie redactate în așa fel încât să permită instanței de recurs să le subsumeze temeiurilor din alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă care prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat de către instanțele ierarhic inferioare. În același context, alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs

consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Caracteristicile și principalele elemente ale acestor erori judiciare au fost explicitate în pct. 22 – 27 ale Hotărârii explicativă nr. 5 din 11 noiembrie 2013 a Plenului Curții Supreme de Justiție (a se vedea similar *Trevisanato vs Italia*, 16 decembrie 2016, parag. 22 – 23, 36).

În mod corespunzător, instanța de recurs notează că reglementările referitoare la rigorile impuse de articolul 432 alin. (1) - (4) din Codul de procedură civilă sunt redactate suficient de clar și îndeplinesc criteriul de previzibilitate. Mai mult, scopul acestui articol este, atât de a proteja interesul recurentului de a obține, după caz, casarea sau modificarea deciziei atacate, cât și de a păstra rolul Curții Supreme de Justiție de a se ocupa numai de probleme de o importanță semnificativă specificat în articolul 1 alin. (2) din Legea nr. 789-XIII din 26 martie 1996 (a se vedea *Zubac*, ibidem, parag. 83, 105 – 106).

Din raționamentele evocate, limitările impuse de legislator urmăresc un scop legitim, respectând, în același timp, cerințele securității juridice și buneii administrări a justiției (a se vedea *Benjamin Nersesyan vs Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Marc Brauer*, ibidem, parag. 35; *Miessen*, ibidem, parag. 67; *Sturm vs Luxemburg*, 27 iunie 2017, parag. 36; *Zubac*, ibidem, parag. 98). Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea *Ronald Vermeulen vs Belgia*, 17 iulie 2018, parag. 44).

În speță, completul de judecată nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept prin prisma articolului 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Mai mult, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură nu a prezentat obiecții în privința acestui aspect procedural.

Referitor la pretensele încălcări de ordin material, instanța de recurs observă că recurentul a criticat decizia din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Cahul în baza articolului 432 alin. (2) lit. a) și lit. b) din Codul de procedură civilă. Totuși, în virtutea principiului *jura novit curia*, completul de admisibilitate are competența de a decide asupra caracterului juridic al motivelor juridice inserate în cererea de recurs, prin examinarea lor, în lumina articolului 432 alin. (2) și (4) din Codul de procedură civilă.

Pornind de la argumentele recurentului, completul de judecată notează că, pentru a motiva respingerea apelului avansat de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, Curtea de Apel Cahul s-a călăuzit de art. 514 și 1398 alin. (1) din Codul civil. De asemenea, instanța de apel a respins aplicarea art. 1389 alin. (1) din Codul civil, de vreme ce s-a considerat că intimatul a beneficiat legal de sprijinul financiar. Astfel, articolul 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă implică obligația procedurală de a completa esența și temeiurile recursului, precum și argumentul ilegalității deciziei atacate. În principiu, recurentul trebuie să-și dezvolte punctul de vedere pe baza circumstanțelor concrete ale speței. Totuși, instanța de recurs relevă că recurentul a pretins, într-un mod abstract, că instanța de apel nu a examinat corect și multiaspectual fondul cauzei, fără a furniza raționamente care ar demonstra în ce măsură dispozițiile legale aplicate de instanța de apel au fost arbitrară. În plus, deși obiectul cauzei cuprinde primirea de către intimat a unor subvenții pentru struguri, în recursul supus cercetării, instituția recurentă oferă, pentru prima dată, afirmații despre

defrișarea unor plantații de căpșun și înstrăinarea unui sistem de irigare subvenționat. În acest context, dacă instanța ar purcede la examinarea cererii de recurs motivate într-o asemenea manieră, atunci s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici împotriva actului judecătoresc, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu și ar pune la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea completului de judecată. Totodată, înlocuirea motivelor inserate în cererea de recurs ar putea afecta corectitudinea respectării principiului contradictorialității de către instanța de recurs (a se vedea *Clinique des Acacias și alții vs Franța*, 13 octombrie 2005, parag. 43).

Cu referire la calitatea motivării deciziei atacate, instanța de judecată subliniază că întinderea obligației de a motiva hotărârea poate varia în dependență de circumstanțele specifice, natura și complexitatea cauzei (a se vedea *Ruiz Torija vs Spania*, 9 decembrie 1994, parag. 29). Prin urmare, în lumina împrejurărilor din speță, instanța de recurs reține că instanța de apel și-a motivat amply decizia și a răspuns la toate argumentele esențiale ale cauzei (a se vedea deciziile de inadmisibilitate în cauzele *Victor Harovschi vs Moldova*, 18 noiembrie 2008; *Fundația pentru Copii Speranța vs Moldova*, 17 octombrie 2017 sau *Calancea și alții vs. Moldova*, 6 februarie 2018, parag. 20, 34 – 35).

Pe baza celor prezentate, completul de judecată constată că încălcările invocate, exprimate sub forma unor enunțuri generale, fără a fi aprofundate, nu conțin exclusiv chestiuni de drept și nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la articolul 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Deci, în mod evident, lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența cererii de recurs și ilegalitatea deciziei contestate, impuse de articolul 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă (a se vedea, inter alia, *Petrovic vs Luxemburg*, 17 februarie 2011, parag. 31 – 33, *Sturm*, ibidem, parag. 32).

Considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a permite instanței de judecată de a reține existența temeiului prevăzut la articolul 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. În atare condiții, conjunctura respectivă confirmă că marja de apreciere a instanței de recurs nu a fost disproporționată cu obiectivele securității raporturilor juridice și buneii administrări a justiției, după caz, s-a accentuat rolul instanței supreme de a interpreta uniform legea și de a soluționa litigiile apărute în cadrul aplicării legilor, în raport cu obiecțiile formulate în recurs. Deci, în opinia instanței, normele de drept procedural nu au format un obstacol care să afecteze esența dreptului recurentului de acces la un tribunal.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, completul de judecată notează că articolul 6 parag. (1) din C.E.D.O. nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind lipsit de șanse de succes (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45; *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag. 46; *Guelfucci vs Franța*, 3 iulie 2018, parag. 42 - 44). Aceste raționamente se transpun direct în cazul de față, de vreme ce esența și temeiurile din recursul dedus judecătii, inclusiv și argumentele din el, nu sunt în stare să afecteze legalitatea deciziei atacate sau a procedurii în ansamblu.

Având în vedere circumstanțele care preced, completul de judecată decide în mod unanim că recursul declarat de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinare în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu articolul 270, articolul 433 lit. a) și articolul 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Nina Vascan